

10 Aar fra Laanets Stiftelse, ligesaa lidt som Bestemmelsen skal indvirke paa Beføjelsen til at skride til Tvangssalg i Tilfælde, hvor Panthaveren den 25. November 1914 havde Pantet som brugeligt Pant eller hvor Pantedeblitor er enig i, at Panthaveren udøver de ham efter hans Obligation tilkommende Rettigheder.

Fremdeles bemærkes med Hensyn til Pant i Brugsrettigheder¹⁾, at hvis Panthaveren overfor Grevskabsretten kan godtgøre, at hans Sikkerhed er væsentlig formindsket eller paa anden Maade truet, og at han som Følge heraf med Grund kan ønske at opsiges og inddrive sit Laan, kan Retten ved Kendelse bemyndige ham til saadan Opsigelse og Inddrivelse, hvorefter nærværende Bestemmelse ikke skal finde Anvendelse paa Panteforholdet.

§ 2.

(1). Hvor intet andet fremgaar af denne Lovs Tekst, gælder følgende:

- (a). Udtrykket „Normalleje“ betyder den Leje, til hvilken det paagældende Beboelseshus var udlejet den 3. August 1914, eller, saafremt Huset ikke var udlejet den nævnte Dag, da den Leje, der sidst er gaaet af Huset før denne Dag, eller hvis det er et Hus, som første Gang udlejedes efter nævnte 3. August 1914, da den Leje, som første Gang er betinget.
- (b). Udtrykket „Normalrente“ betyder med Hensyn til Panteobligationer, der var udstedte den 3. August 1914, den Rente, der betaltes denne Dag, eller hvis Pante retten er stiftet senere, da den fra først af betingede Rente.
- (c). „Skattepligtig Værdi“ betyder den skattepligtige Værdi, som Huset havde den 3. August 1914, eller hvis Huset helt eller delvis først er skyldsæt efter nævnte Dag, da den skattepligtige Værdi, til hvilken det første Gang ansættes.
- (d). Udtrykkene „Ejer“, „Lejer“, „Panthaver“ og „Pantedeblitor“ omfatter enhver, der til enhver Tid afleder sin Ret fra den oprindelige Ejer, Lejer, Panthaver eller Pantedeblitor.
- (e). Udtrykket „Prioritet“ omfatter ogsaa de Panterettigheder, der omhandles i Lovene om Overdragelse af fast Ejendom af 1875 og 1897²⁾ (38 & 39 Vict. Nr. 87 og 60 & 61 Vict. Nr. 65).

(2). Denne Lov finder Anvendelse paa Huse eller Dele af Huse, der udlejes til adskilte Boliger, saafremt Lejemaalet ikke omfatter anden Jord end den, hvorpaa Huset staar, og en Have eller andre Arealer, som hører til Husets naturlige Omgivelser, og enten Normallejens aarlige Beløb eller den skattepligtige Værdi af Huse, eller den paagældende Del af det ikke overstiger:

- (a). 35 P. St. hvis Huset ligger i Hovedstadens Politidistrikt, herunder selve Byen London,
- (b). 30 P. St., hvis Huset ligger i Skotland,
- (c). 26 P. St., hvis Huset ligger andetsteds,

og ethvert saadant Hus eller Del af samme skal anses som et Beboelseshus, paa hvilket nærværende Lov kommer til Anvendelse, dog at Loven er uanvendelig paa Beboelseshus, der er udlejet til en Leje, der indbefatter Betaling for Kost, Opvartning eller Brug af Møbler.

(3). Saafremt det til Fastsættelsen af et under denne Lov henhørende Beboelseshuses Normalleje eller skattepligtige Værdi bliver nødvendigt forholdsvis at for-

¹⁾ I England skelnes mellem „freehold“ (Selvejendom og Beneficiærgods) og „lease“, hvor Besidderen er indskrænket i Tid. Men leases (Brugsrettigheder) indrømmes ofte for meget lang Tid (f. Eks. 99 Aar), og da de efter Skik og Brug fornyes, naar Tiden er udløbet, bliver den praktiske Side af Sagen i saadanne Tilfælde den Afgift, der skal erlægges af „the leaseholder“ til Ejeren. Da Brugeren (lessee) kan sælge og pantsætte og Retten med det Indhold, den har, er arvelig, er Forholdet nær beslægtet med vort „Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte“.

²⁾ Lov, hvorved der gaves yderligere Regler om den allerede i 1862 indførte Protokollation (Tinglæsning). I de fleste Tilfælde behøves Tinglæsning dog ikke. Kun i London og Omegn og enkelte andre Steder (særlig i de store Byer) er Tinglæsning obligatorisk omtrent i samme Omfang som hos os. Faktisk spiller Notarerne, der opbevarer Adkomsterne paa de vigtigere Landejendomme, Rolle som en Slags „Brevskriverkontorer“.